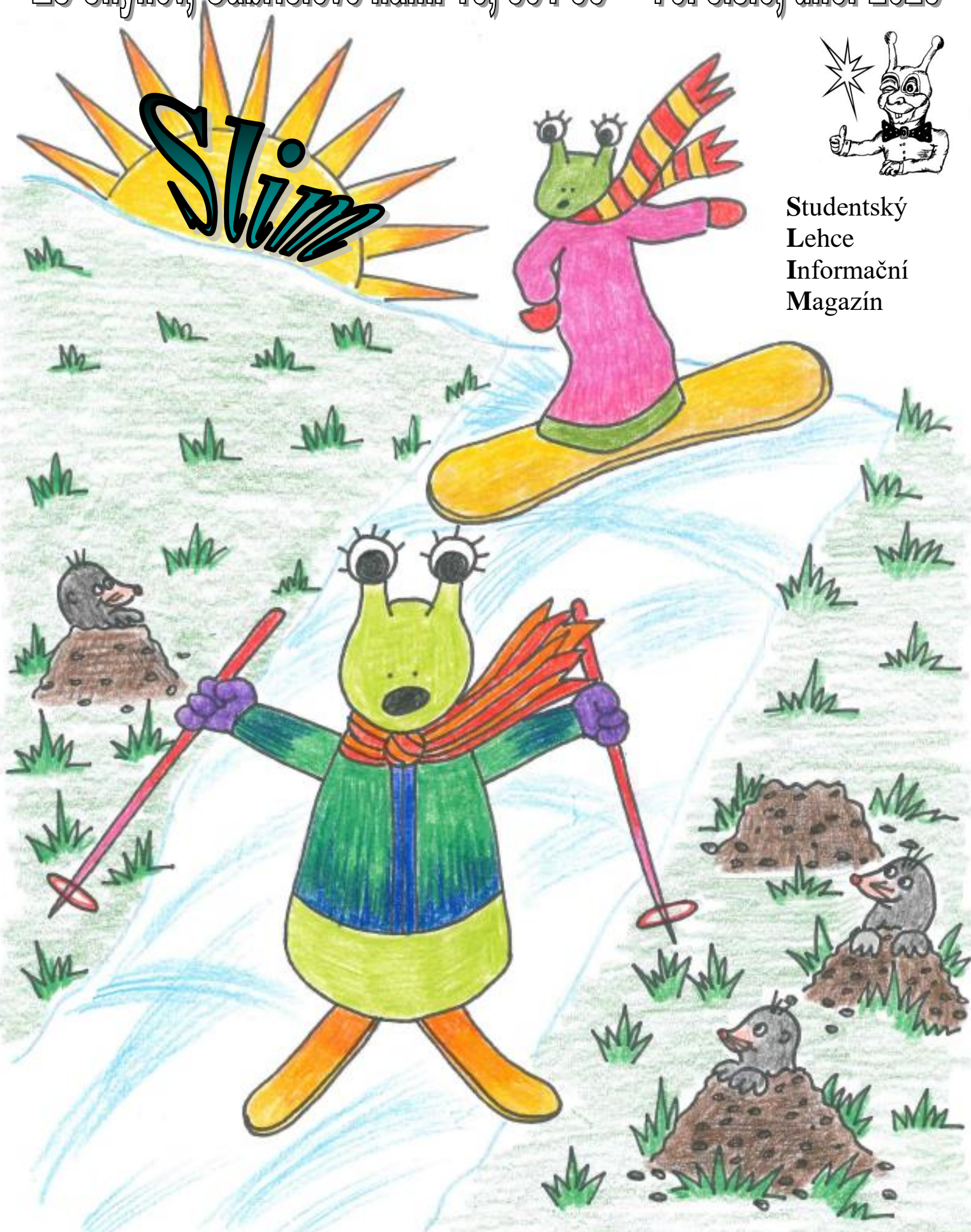

Studentský
Lehce
Informační
Magazín

Slima

Kdo si Slima koupí, nikdy neprohloupí!!!

Rychlá zpráva

Koncem minulého kalendářního roku se uskutečnilo v Brně vyhlášení výsledků celostátního kola soutěže školních časopisů. Do tohoto kola jsme postoupili i my.

Nejlepší školní časopis mají v Praze, Třemešné a v Nižboru. Titul „Školní časopis roku 2022“ získala v soutěži o nejlepší školní časopis letošního roku školní redakce Pressloviny z Prahy (kategorie střední školy) a redakce Duhovka z Nižboru (kategorie základní škola I. stupeň). Cenu převzaly i školní redakce School z Prahy (kategorie základní škola I + II. stupeň) a redakce S-třem-hlav z Třemešné (kategorie základní škola II. stupeň).

„Po dvou letech bez vzájemného setkávání jsme v Brně přivítali více jak 350 členů školních redakcí,“ říká Martin Kalužík z pořádající Asociace středoškolských klubů ČR (ASK ČR).

Bylo posuzováno 183 školních časopisů. Ten náš se umístil ve své kategorii na úžasném 9. místě a získal druhé místo za obsah.

Na zakončení vyhlásili organizátoři další, již 17. ročník celostátní soutěže. Tak jako letos proběhnou v prvním pololetí roku 2023 krajská kola, ze kterých vybrané časopisy v jednotlivých kategoriích postoupí do celorepublikového finále.

Redakční rada:

**Buřičová Laura, Filipová Bára,
Kuchařová Nela, Návarová
Veronika, Rybníčková Patricie,
Šalátová Kateřina, Štroufová Tereza,
Tomášková Klára, Vacková Tereza,
Váchová Kateřina, Voláková Adéla,
Volfová Eliška**

- pod vedením

Mgr. Petra Dvořáka

Úvodní slovo

Ahoj studentíci, doufáme, že se vám po nás stýskalo. Nám po vás určitě ano. Super zprávou je, že se naše redakční rada rozrostla. Je fajn, že se najde stále více zájemců o tuto zajímavou, ale náročnou práci. Čtete dobře, ač se to může zdát jako zábava, vytvořit takové číslo školního časopisu není vůbec jednoduchá věc. Proto čím víc nás je, tím líp.

Venku nám pomalu končí ziminka. Jedna parta už na lyžáku byla, ale druhá se teprve chystá. U nás sněhu moc není, na horách ho však leží docela dost. Ta mrazivá bílá paní se své vlády určitě jen tak nevzdá. My bychom už ale raději trochu toho teplíčka.

V úvodním slově se většinou věnujeme horkým novinkám nebo posledním zprávám z naší školy. Během lednové žákovské rady zaznělo několik informací, které nás zaujaly, a tak jsme se zeptali přímo u zdroje.

Paní ředitelka Martina Havlůjová si na nás udělala chvilku a některé informace nám objasnila. Kam paměť všech přítomných ve škole sahá, nikdo si nepamatuje, že bychom někdy měli více než dvě třídy v ročníku. Podle zpráv z kuloárů by se tohle zřejmě mohlo od září změnit. Co vy na to, paní ředitelko?

„Úplně to potvrdit nemohu, ale je pravda, že se v Chýnově roku 2018 narodilo hodně dětí a většina půjde příští rok do školy.“

Takže důvodem je velký počet dětí v předškolním věku. No ale kam je umístíme? Když se po škole rozhlédneme, všechny třídy jsou plné. Z posledních prostor vznikla nová angličtina a dílny. Tak kam?

„Museli bychom upravit starou učebnu anglického jazyka tak, aby se do ní všichni vešli,“ prozradila nám paní ředitelka.

Tato učebna není zrovna z největších, kolik by tedy budoucí první třídy měly žáků?

„Záleží na tom, kolik by se přihlásilo dětí, ale minimálně po 18 žácích,“ opět pohotově reagovala a z výrazu v obličejí bylo vidět, že se snad na tuto výzvu i těší. „Samozřejmě to znamená, že budeme muset přijmout další posilu naší sborovny,“ dodala jedním dechem a naznačila, že tím všechny změny nekončí.

Tak co nás tedy čeká dál?

„Uvažujeme také o vytvoření přípravné třídy.“

Proč přípravná třída a oč vlastně půjde?

„Vznikla by pro děti, které budou mít odklad,“ jasně odpověděla a ještě dříve, než jsme se stihli zeptat, svou odpověď doplnila: „Třídu pro tyto prcky bychom směřovali do modré družiny u učitelského vchodu. Budou začínat klasicky v 7:40 se zvoněním, ale nebudou se učit jako ostatní. Předškoláci si budou spíš zvykat na prostředí a učit se formou hry. Končit budou v 11:20, poté si je vyzvednou buď rodiče, anebo půjdou do družiny. Chod modré družiny tím nebude nijak ovlivněn.“

Po této vyčerpávající odpovědi nám však hlavou vrtalo ještě něco. Kde se budou všichni nově přichozí převlékat, kde budou mít šatny?

„V létě proběhne rekonstrukce šaten. V prostorách, kde jsou v současné době skříňky devátáků a šatna páťáků, dojde k probourání spojovací zdi a tyhle dvě místnosti se spojí v jednu velkou, do které se vejde 190 skříněk a kde bude mít šatnu celý druhý stupeň. Tím se uvolní šatny v horní části, kam se vejdou všechny nové děti.“

Rádi bychom poděkovali paní ředitelce za objasnění změn, které nás v nejbližší době čekají.

Předškoláci
Školákem
 nanečisto

Těšíme se na vás
1. 2. a 8. 3. 2023 v 16 hodin.

Srdečně zveme rodiče a budoucí prvňáčky do naší školy, aby se seznámili s jejím prostředím, výukou a pedagogy.

Základní škola Chýnov

Ani v letošním roce jsme nezapomněli na naše budoucí prvňáčky, tedy současné předškoláky. Pozvali jsme je k nám do školy, aby si ji pořádně prohlédli a nebyla pro ně jakýmsi strašákem. Popravdě řečeno, nestačí si ji jednou jen tak projít, je třeba poznat všechna zákoutí. A toho lze dobře dosáhnout například pomocí her a soutěží. Tyto aktivity si pro malé návštěvníky připravily hlavně paní učitelky současných pátých tříd a páťáci jim velmi ochotně pomohli.

Prvního února v odpoledních hodinách se tedy škola hemžila modrými postavičkami, které nejen předškoláky vítaly, ale zároveň doprovázely během všech připravených činností. Snad jste se dovtípili, že

Šmoulí řádění

pátáci se převlékli za známé pohádkové postavičky. A pokud ne, prozradíme, že po škole se pohybovali Šmoulové. Kutil, Mrzout, Šmoulinka a samozřejmě Taťka Šmoula, ti všichni se snažili malým předškolákům zpříjemnit pobyt v naší velké a krásné škole.

Dorazilo kolem čtyřiceti zvědavých žáčků mateřské školy se svými rodiči a očekávalo je celkem dvacet jedna páťáků, kteří se svými učitelkami připravili šest stanovišť zaměřených na matematiku, český jazyk, hudebku, výtvarku a tělocvik. Předškoláci si domů odnesli i několik odměn v podobě šmouliho domečku, šmoulí karty a dalších zajímavostí. Čeká je ještě jedna návštěva, a to 8. března. Pak už se snad ve škole vyznají a nebudou se muset v září tolik obávat svého nástupu k povinné školní docházce.

Klub přátel školy při ZŠ Chýnov
 Vás srdečně zve na
25. tradiční školní ples
 v pátek 17.3.2023 ve 20:00
 Kulturní dům Chýnov

K tanci hraje
Pitt BAND
www.pittband.cz

předtančení • bohatá tombola

Pozvánka

Učíme se pomáhat

Během pátečního dopoledne 2. prosince postavili naši deváťáci na parkovišti před školou již potřetí stanové městečko. Nešlo o stany k trempování, ale o prodejní stánky. Odpoledne tak kolem čtvrté hodiny měl totiž začít již tradiční vánoční jarmark. O dvě hodiny dříve do stánků nastěhovaly jednotlivé třídy své výrobky. Radost pohledět, a těch vůní. Stoly se prohýbaly pod různými vánočními věnci, svícný, ozdobami, ale také pochoutkami od vánočky, perníků, grilované klobásy až po kávu a punč.

Vše opravdu vypuklo ve čtyři hodiny, ale nejprve si všichni společně s dětmi zazpívali koledy a teprve potom mohli vstoupit na tržiště. Byl to pěkný mumraj. Hlava na hlavě a dostat se ke stánkům nebylo jednoduché. Atmosféru podbarvovaly vánoční tóny z reproduktoru a adventní náladu dokreslily i sněhové vločky, které se začaly sypat z nebe asi tak půl hodiny po zahájení.

Stánky se rychle vyprazdňovaly a nikdo neměl pochyb, že tato akce bude opět úspěšná. Samozřejmě šlo o to prodat co nejvíce výrobků, ale nebyla to jediná myšlenka. Vidět pohromadě tolik lidí, kteří alespoň na

chvilku zapomenou na každodenní starosti, za ten pohled opravdu stálo.

Kolem šesté hodiny se začalo s úklidem a nutno podotknout, že to nebylo jednoduché. Všechny stánky pokryl sníh a bylo je třeba usušit. S pomocí zaměstnanců Chýnovské majetkové jsme je nastěhovali do školní tělocvičny a v pondělí s dětmi složili a vrátili jejich majitelům.

I letos se vše povedlo a každý, kdo dorazil, musel být spokojený.

Díky pomoci žáků Základní a Mateřské školy v Chýnově si budou moci užít děti s postižením z táborského Centra Kaňka v březnu týdenní pobyt na horách.

Na přípravě jarmarku se podílela nejen základní, ale i mateřská škola a v neposlední řadě i město. Z prodeje dětských výrobků se podařilo získat neuvěřitelných **63 431 korun**. Jedenácti tisíci z této částky přispěli organizátoři táborskému Centru Kaňka, které pečuje o děti s postižením a jejich rodiny. Děti tak pomohly svým vrstevníkům.

Děkujeme dětem i dospělým, kteří se do přípravy jarmarku zapojili. Dětem z Kaňky přejeme, ať si hory užijí.

Jihočeský kraj SPORTUJ S NÁMI GS A Atletika TABOR
Gymnázium Pierra de Coubertina Tábor

MIKULÁŠSKÁ LAŤKA

1.

Kategorie: *mladší žákyně*

Jméno: **Madlen Kratochvílová**

Výkon: **130 cm**

V Táboře: 6. 12. 2022
Tomáš Kloubouček, ředitel závodu

Jihočeský kraj SPORTUJ S NÁMI GS A Atletika TABOR
Gymnázium Pierra de Coubertina Tábor

MIKULÁŠSKÁ LAŤKA

1.

Kategorie: *starší žáci*

Jméno: **Daniel Vaníček**

Výkon: **155 cm**

V Táboře: 6. 12. 2022
Tomáš Kloubouček, ředitel závodu

Jihočeský kraj SPORTUJ S NÁMI GS A Atletika TABOR
Gymnázium Pierra de Coubertina Tábor

MIKULÁŠSKÁ LAŤKA

3.

Kategorie: *starší žáci*

Jméno: **Pavel Frančík**

Výkon: **150 cm**

V Táboře: 6. 12. 2022
Tomáš Kloubouček, ředitel závodu

M
I
K
U
L
Á
Š
S
K
Á

L
A
Ť
K
A

Žáci předváděli výborné výkony a příkladně reprezentovali naši školu. Největší úspěch zajistili M. Kratochvílová a D. Vaníček, kteří svoje kategorie vyhráli, a P. Frančík, který obsadil 3. místo a jen potvrdil dominanci našich žáků. Poděkování patří i ostatním členům výpravy ze 7. – 9. tříd. Díky a příště znovu.

Sport

Chýnovská vánoční laťka

Chýnovská vánoční laťka

Pořadí	Jméno	Výkon

Kategorie: dívky 6. – 7. třída

1.	Mládková Kristýna	131 cm
2.	Kratochvílová Madlen	127 cm
3.	Pospichalová Kamila	125 cm

Kategorie: chlapci 6. – 7. třída

1.	Jakubal Marek	131 cm
2.	Kašpar Matyáš	127 cm
3.	Danylenko Artem	127 cm

Kategorie: dívky 8. – 9. třída

1.	Čekalová Marie	134 cm
2.	Majerová Adéla	134 cm
3.	Rytířová Lenka	131 cm

Kategorie: chlapci 8. – 9. třída

1.	Frančík Pavel	160 cm
2.	Vaníček Daniel	160 cm
3.	Dvořák František	156 cm

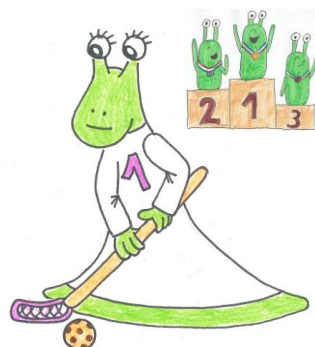
Florbal

Sportovní hry

Florbal 8. a 9. třídy

Dne 22. 11. 2022 se konalo okresní kolo soutěže ve florbalu na areálu Mír v Táboře. První zápas byl pro nás velice důležitý, hráli jsme s Veselím n. Lužnicí a hned se nám podařilo zvítězit nad kvalitním soupeřem. To byl prvotní moment celého turnaje, kluci si začali věřit a najednou jsme začali porážet jednoho soupeře za druhým. Otázkou bylo, na co to bude stačit. A najednou jsme hráli o první místo ve skupině. Po sečtení bodů ve skupinách měly 3 týmy shodně 10 b. a o prvenství ve skupině musely rozhodnout nájezdy mezi námi a Opařany. Skvělý brankář Flášar hned první nájezd chytil, následně útočník Stehlík bez problémů svůj proměnil a šli jsme do finále. Díky skvělé partě, vynikajícímu brankáři a obrovské vůli kluků něco dokázat se vybičovali ke strhujícímu výkonu. Odměnou jim bylo parádní 2. místo. Byla to neuvěřitelná jízda, díky, hoši.

(M. Flášar, D. Vaníček, V. Kadleček, A. Janů, F. Dvořák, J. Hrnčál, J. Veselý, T. Kubů, D. Sedláček, Š. Stehlík a J. Hrubý)

Florbal 6. a 7. třídy

Na turnaj, který se konal 30. 11. 2022, jsme opět vyrazili ráno v 7¹⁵ z náměstí. Kluci se chtěli vytáhnout, neboť týden předtím žáci z 8. a 9. tříd přivezli stříbro. Nebylo jednoduché se s tím vyrovnat, ale kluci už ve skupině ukázali, že je nervozita nesužuje, a hned od začátku začali předvádět velice kvalitní výkony. Bylo jasné, že Chýnov bude bojovat o nejvyšší příčky. Skupinu jsme jasně vyhráli při skóre 8:0 a nikdo nepochyboval, o jaká místa budou kluci bojovat. Po výhře ve skupině byly opět naloženy skupiny, kde hrály nejlepší 2 týmy z obou skupin. Kvalitu hry jsme drželi velmi vysoko a odměnou našemu úsilí bylo senzační první místo nikoli náhodné. Dokonce po Vánocích se naše škola utká se ZŠ Zborovskou o následný postup do kraje. Velké díky patří hráčům (J. Vácha, J. Kadleček, E. Zátapek, M. Žák, P. Frančík, M. Kašpar, M. Mareček, A. Lexa, J. Zeman, T. Bronec a F. Doležal) Už teď se moc těšíme na finálový zápas o postup se Zborovskou. Ať nás provází síla.

Lyžníci

Monínec

Již několikátým rokem jezdí děti z 1. stupně na pětidenní výjezdový lyžařský kurz na Monínec, aby si osvojily či vylepšily své základní lyžařské (popř. snowboardingové) dovednosti. Výuka probíhá v bezpečném prostředí dětské lyžařské školy formou her, cvičení a soutěží. První den lyžařského kurzu se děti rozdělí do družstev dle aktuálních lyžařských dovedností a pak již celý týden pilně trénují. Na konci každého kurzu se pořádají lyžařské závody, kde si každý lyžař odnese diplom s drobnou odměnou.

Lyžařský kurz je na naší škole velmi oblíbený, dětem se nejvíce líbí skokánky a živý slalom. Všechny děti se na tomto kurzu naučí lyžovat, což pak velmi ocení v sedmé třídě na týdenním lyžařském výcviku. Dle rozhovoru s doprovodem letošních sedmáků, je jasné, že čím více těchto kurzů děti navštíví, tím lépe. Jsou pak na sjezdovce více sebejistí a samozřejmě jejich lyžařské dovednosti jsou na vyšší úrovni.

Co vzkazuje pan hejtman dětem

Rozhovor Na podzim zavítal do Chýnova hejtman jihočeského kraje Martin Kuba. Připravila jsem si pro něho pár otázek a on byl laskavý a zodpověděl je.

1. Jaký jste byl žák?

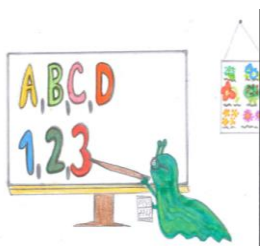
Já myslím, že jsem byl ve škole docela dobrý žák, patřil jsem do toho lepšího průměru. Měl jsem možná pár dvojek, co mi hůř šlo, byly diktáty a čeština, ale jinak jsem asi neměl s žádnými předměty problém.

2. Jaké máte koníčky a zbývá vám na ně nějaký čas?

Mám psa, cvičeného německého ovčáka, s kterým chodím ven a trávím s ním hodně času. Také mám rád sport, ten je opravdu důležitý. V zimě jezdím na lyže. Snažím se také pravidelně cvičit.

3. Co vás vedlo k tomu stát se politikem?

Asi jsem vždycky byl člověk, který se snažil ty věci kolem sebe ovlivňovat. Záleželo mi na tom, v jakém prostředí žijeme, a vždycky jsem se snažil, abych ten svět kolem nás také tak trochu tvořil já a ne abych se musel jenom přizpůsobovat tomu, jak vypadá.

4. Jak se vám líbí v Chýnově?

Chýnov se mi líbí, jezdím sem rád. Mám rád Pavla Eyberta, člověka, který je s Chýnovem spojený. Myslím si, že Chýnovu hodně pomůže obchvat, jelikož ta doprava Chýnov dlouhodobě moc trápila.

5. Co byste vzkázal žákům naší školy pro tento školní rok? Aby si to užívali, protože když vám vždycky dospělí říkají, že jsou to nejhezčí roky, tak když je člověk dítě ve škole, tak tomu moc nevěří, protože ho zlobí ty úkoly, má pocit, že ho rodiče stále něčím

otravují. Musí se učit a pak když vyrostete, tak zjistí, že všichni měli pravdu a že to byly nejhezčí roky. Tak si to užijete, učte se a hlavně učte se pořádně, protože i na vás bude záležet, jak ta Česká republika a ten Jihočeský kraj za dvacet let bude vypadat, protože vy to po nás tady budete řídit.

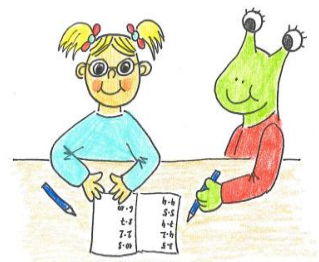
Obavy nebo pohoda

Máme za sebou pololetní vysvědčení. Dostali jsme jen výpis. Nás zajímalo, zda se naši spolužáci snažili během prvního pololetí nebo jestli víc pracují v tom druhém.

Na prvním stupni se zřejmě snažili mít hezké známky, alespoň co z jejich slov vyplynulo. Někomu to ale přece jen nevyšlo. Nejvíce práce jim prý dá matematika a český jazyk. Tam mají vesměs nejhorší známky.

Na druhém stupni se spousta dětí moc neučí, kašlou na to a ty známky podle toho pak vypadají. Nejhorší jsou jazyky. Vyznamenání má v průměru tak pětina třídy.

Osmáci a devátáci určitě zabrat měli, jejich pololetní výsledky se totiž píší na přihlášky, které devátáci dostali společně s vysvědčením.

Ale zabrat v druhém pololetí by se asi vyplatilo. Hlavně ze začátku. S přibývajícím sluníčkem se nám bude chtít míň a míň.

Herci v Kloužovicích

V sobotu 17. 12. 2022 se uskutečnil rybářský ples v hostinci v Kloužovicích. K tanci hrála hudební skupina MIX. Na ples přišlo asi 50 lidí a objevili se tam také známí herci: Goran Marielo, který hraje

v seriálu ZOO, Sabina Lewandovská, která hrála v seriálu Ordinace v růžové zahradě 2, Jaroslav Blažek, který je český kameraman a zahrál si také v Ordinaci. Možná se ptáte, jak se tam vzali? Jejich agentka má totiž rodiče ve Velmovicích, tak je pozvala. A my jsme si s nimi i zatancovali.

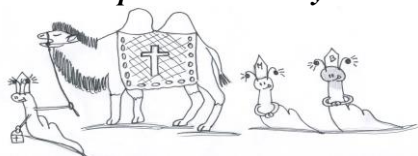

Kašpar, Melichar a Baltazar

Charita

Jako každý rok, tak i letos se konala Tříkrálová sbírka, která je největší dobročinnou sbírkovou akcí v České republice. Do sbírky je každoročně zapojeno

více než 70 tisíc dobrovolníků. Poprvé Tři králové vyrazili do ulic v roce 2020, od té doby bylo do zapečetěných kasiček vybráno přes 1,5 miliardy korun. V letošním roce jste mohli v ulicích potkat koledníky od 1. do 15. ledna, ale do online

kasičky je možno přispívat celý rok. Výnos sbírky je rozdělen podle předem daného plánu a také charity své záměry využití peněz ze sbírky plánují předem.

Tříkrálová sbírka 2023 ve farnosti Chýnov (Chýnov, Nová Ves, Turovec, Kozmice, Lažany, Radenín, Terezín, Lejčkov, Hořice, Oblajovice, Prasetín)

A co na to králové?

I já jsem se letos přidala ke Třem králům a 8. ledna jsme v poledne vyrazili na koledu. Naše skupinka začínala v Turovecké ulici, pokračovala Černovickou ulicí do Záhostic a zpět. Koledu jsme zakončili u babičky v Chýnově u rybníka.

Lidé nás většinou vřele přivítali, ale našli se i tací, kterým naše koleda a možnost udělat dobrý skutek nepřišla vhod. Bylo to super strávené odpoledne, na cestu nám svítilo sluníčko a celou cestu nás doprovázel Petr na housle. Lidem jsme zpívali koledy, oni za svůj příspěvek obdrželi malý dáreček v podobě kalendáře, cukru a nápisu K+M+B+ 2023.

A moje zjištění? Na dveře se píše posvěcenou křídou. Mnoho lidí si myslí, že jde o počáteční písmena králů, ale ve skutečnosti je to nápis, který má ochraňovat dům od všeho zlého. Nikoliv plus mezi písmeny, ale kříže pak značí svatou trojici, Otce, Syna i Ducha svatého.

Několik vřelých slov nakonec: „Jsem ráda, že jste přišli. Chtěla jsem vám dát stovku, ale mám jen dvoustovku, tak tady ji máte.“ (Patricie Rybníčková)

Chýnov (p. Svoboda, předměstí)	6 731 Kč
Chýnov (p. Stejskalová, Tyršova, Kobylínská, Kloužovice...)	10 641 Kč
Chýnov (p. Vachtová, předměstí, Slunečný Vrch, Panská Pole...)	7 230 Kč
Radenín, Lažany, Terezín (p. Šolc)	9 406 Kč
Turovec (p. Procházková)	4 040 Kč
Turovec (p. Kasalová)	4 800 Kč
Chýnov (p. Strašrybková, Vančurova, Vášova, Mládeže...)	7 811 Kč
Chýnov (p. Cívín)	5 303 Kč
Chýnov (p. Cívínová)	2 134 Kč
Radenín, Kozmice (p. Dvořáková)	6 445 Kč
Nová Ves (p. Dvořáková)	10 640 Kč
Nová Ves (p. Jůza)	10 477 Kč
Dolní Hořice, Hartvíkov, Lejčkov (p. Adamovská)	6 951 Kč
Jednota Dolní Hořice (statická pokladnička)	503 Kč
Jednota Chýnov (statická pokladnička)	686 Kč
Celkem	93 798 Kč

Kašpar – Hrnčálová Nikola

Jako každý rok, i tento, jsme se společně rozhodli jít opět koledovat. Sice jsem si musela kapánek přivstat, ale opravdu to stálo za to, zejména když to bylo pro dobrou věc. Poté, co jsme si s ostatními skupinkami rozebrali ulice a okolní vesnice a převlékli se do hábitů, mohli jsme už konečně vyrazit směle do ulic Chýnova. Počasí nám letos velmi přálo v porovnání s předchozími roky. Lidé byli příjemní a přivítiví i v brzkých ranních hodinách. Často přispívali velmi štědrými částkami i nějakou tou výslužkou. To mě velmi potěšilo. Až na nějakou nadměrně vysokou futru a spadané koruny se tento ročník opravdu vyvedl. Příští rok nehodlám vynechat.

Co vy, přidáte se také?

Melichar – Čekalová Marie

Už potřetí jsem se rozhodla, že vyrazím s holkama koledovat za Tři krále. Měly jsme naplánováno koledovat jen v Kloužovicích, bohužel tento rok bylo málo skupina a byla nám ještě přidělena ulice Tyršova, Luční a Kobylinská, takže práci jsme měly na celý den. Ráno se mi nechtělo vůbec vstávat, ale vzpomněla jsem si, že výdělek putuje na dobrou věc, motivovalo mě to a z postele jsem se vyhrabala. Přišla jsem na faru, kde už se všichni oblékali do hábitů. Nakonec jsme nasadily koruny, sedly do auta a vyrazily na naši dopolední obchůzku. Celé dopoledne jsme koledovaly ve zmiňovaných chýnovských ulicích a na oběd to zakempily u Káťy doma. Po přestávce nás čekaly celé Kloužovice, kam se nám vůbec nechtělo, ale překonaly jsme se a za pár hodin to měly celé obejíté. Celý den utekl jako voda. S holkama jsem si to moc užila. Líbilo se mi, že jsme lidem dělaly radost, i když nějaké výjimky

samořejmě byly, například pán, který nám říkal, že jsme čerti. Počasí jsme měly nádherné, oproti minulému roku. Výdělek se nám s holkama tento rok velmi povedl, protože jsme nad ostatními skupinkami vyhrály v množství peněz v kasičce. Tak doufám, že i příští rok nám to vyjde a s holkama se zase jako Tři králové představíme.

Baltazar – Stejskalova Kateřina

S tříkrálovou sbírkou chodím každý rok už od svých 9 let, ale přesto se mi povedlo se každý rok vyhnout tomu příšernému Baltazarovi. Vždycky se mi to povedlo hodit na někoho jiného, (hlavně na Niky), ale tenhle rok už jsem to na nikoho nehodila a uchopila jsem se této zodpovědnosti. To víte být Baltazar není nic lehkého, nejen že musíte zpívat to proklaté sólo, ale ten hlavní problém je, že si musíte namalovat obličej na černo. Má to, ale také své výhody jako třeba to, že můžete vybírat peníze. Ale buďme k sobě zcela upřímní, na celé tříkrálová sbírce jsou nejlepší staří lidé, kteří nám dávají i sladkosti.

U nás se tříkrálové sbírky zúčastnili:

Tomáš Jůza, Čekalová Marie, Hrnčálová Nikola, Stejskalová Kateřina, Vachtová Klára, Vachtová Dominika, Šťastná Andrea, Hesová Johanka, Dvořáková Julie, Dvořák Václav, Šalátová Anna, Smitka Lukáš, Filip Lukáš

**Všem štědrým dárcům
upřímně
Pán Bůh zaplat'!**

8. 1. 2023

Tak jsme dorazili do Pece pod Sněžkou. Ještě 3 km do kopce. A to pěšky. Mlha, že by se dala krájet.

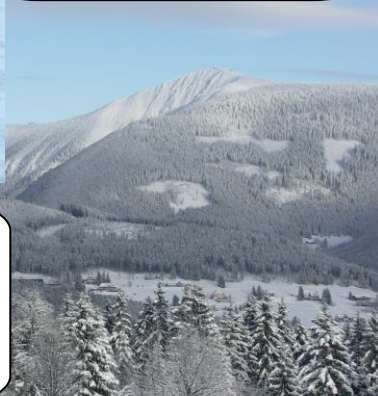

Týden na prknech

„Paní učitelko, kde budeme lyžovat? Po sněhu totiž není ani památky.“ - Optimisticky jsme tvrdili, že několik sjezdovek je zasněžených. Lhát se nemá.

„Sakra, kde je ta chata, já už toho mám plný zuby!“ - Pro některé účastníky zájezdu bylo stoupání na horskou chatu téměř nad jejich síly. Po hodině jsme nakonec všichni v pořádku dorazili. Přes mlhu jsme však ze silnice chatu ani koutkem oka nezahledli.

„Tak jsme tady. Vybalte si a pak začneme s nácvikem obouvání lyžáků.“

„Usmívej se, oni si ještě nevěšili, že to není ta naše chata.“ „To neutuláme, musíme jít dál.“

„Neříkali, že jsme na Rackovi?“ „Nedělej paniku a usmívej se.“

„Dneska bych zdlábnul i ježka.“

„Musíme to pořádně naplánovat. V deset bude mejdan. Dáme čaj a krupky.“

„Tak jak se vám líbí tenhle pokojíček? Útulnej, co?“

„Tak za odměnu jsem vám dneska uvařil kvěťákovou polívku a zapečený těstoviny.“

„My už toho máme za dnešek dost. Žádný mejdan nedáme.“

„Dojedeme, kluci, pro něco k snídani, než budou vstávat.“

9. 1. 2023 – Kapky porazily vločky na hlavu

Po probuzení na nás dnes čekalo za oknem příjemné překvapení. Krajina byla posypaná práškovým cukrem. Z centimetru sněhu, který do rána napadl, jsme měli nesmírnou radost, a to navzdory tomu, že jsme večer intenzivně prosili o metr.

Po výtečné snídani jsme se úderem deváté vydali na svah. Děti jsme rozřadili podle výkonů do družstev a vydali jsme se brázdit svahy. Kromě Zahrádek se sedačkovou lanovkou dnes většina dětí ochutnala i Javor s kotvovým vlekem.

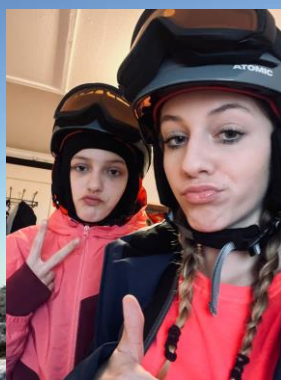
Vyhladovělí lyžaři v poledne ocenili výpečky, večer pro ně pan kuchař připravil rizoto.

10. 1. 2023 – Konečně sněží

Po probuzení jsme za okny spatřili opravdickou chumelenici. Konečně! Vyzkoušeli jsme všechny sjezdové svahy, dětem se velmi líbil Hnědý vrch se sedačkovou lanovkou. Někteří dokonce okusili i doposud nepoznanou sjezdovku s pomou Javořák. Zejména odpoledne už byl areál doslova přeplněný lyžaři. I přesto jsme si dopolední i odpolední výcvik užili.

Při obědě mizely závratnou rychlostí z talířů buchtičky se šodó. Pochvalné hodnocení strážníků získala i sekaná s bramborovou kaší.

Večerní program se nesl ve znamení vzdělávání. Člen horské služby Tomáš Novák si pro děti připravil prezentaci a instruktážní videa o práci krkonošských záchranářů. Samozřejmě ani dnes nechyběla zábava.

„Poměříme síly. Mohli bychom postavit věže z věcí, které máme na pokojích.“

„Kluci, musíme ten tanec dneska trochu potrénovat.“

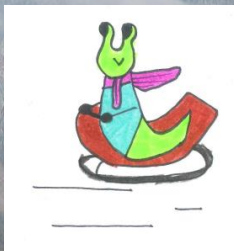
„Co myslíte, holky, umí ploužák? Abychom v pátek neproseděly celý večer.“

„To dáme. Ještě pár centimetrů.“

„Kde berou ty plechovky? Prolezte koše a popelnice. To by bylo, abychom je nedali.“

11. 1. 2023 – Odpočinkový den na náledí

Středa, třetí den lyžování, je vždy odpočinková. A to proto, aby únava, která na lyžaře dopadne, nezpůsobila zranění.

V jedenáct hodin si všichni pochutnali na kuřeti s rýží a poté jsme vyrazili na výšlap na Černou horu. Po šesti kilometrech se děti občerstvily v restauraci na Černé hoře, největším hitem byla horká čokoláda se šlehačkou. Výšlap mnohé unavil, a tak se rádi vrhli na francouzské brambory.

I večerní program byl spíše oddechový, po promítání filmu se diváci bez řeči odebrali do postelí.

12. 1. 2023 – Voda nahoře i dole, zkrátka všude

„Konečně chumelí,“ radovali jsme se. Bohužel, když jsme nastoupili před chalupu, abychom zahájili výcvik, zjistili jsme, že je to déšť se sněhem. Dopoledne to nevypadalo dramaticky, na svazích ležel mokrý sníh, nicméně ani jeho ne zrovna ideální kvalita lyžařům nezabránila projezdit celé dopoledne.

Velký úspěch pak měly špagety s boloňskou omáčkou. Po poledním klidu jsme opět všichni vyrazili na svah. Krátce po třetí hodině nás dostihlo počasí, déšť jednoznačně zvítězil nad sněhem. Nebyl centimetr na pokojích a chodbách, kde by se nesušily svršky.

Po dobré večeři pokračovaly soutěže jednotlivých pokojů. Nasmáli jsme se u pantomimy, malování, hádání osobností. Na ty nejlepší čekaly sladké odměny.

„Na chatě je správně živo.“

„Pěkně to roztočíme.“

„Kdo nepaří, není Čech.“

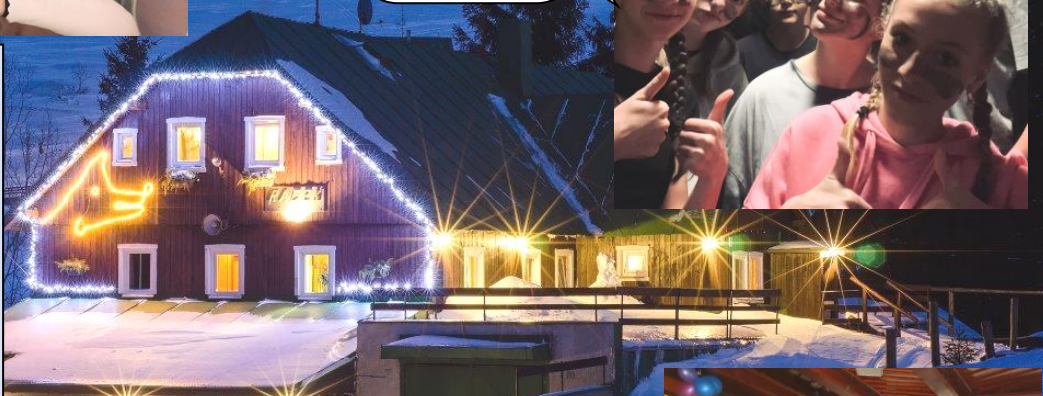
„A dneska už se nemeju. To vezmou peřiny.“

13. 1. 2023 – Nepřetržitý déšť ukončil výcvik dřív

Pátek třináctého. Proto nás nepřekvapilo, že ráno bylo více než deštivé, na zbytcích sněhu stála voda.

Ne všechny svršky stačily uschnout. K obědu pak malé stravníky potěšily vdolky s povídly a tvarohem. Po obědě se zdálo, že déšť pomalu ustává, proto jsme se rozhodli, že vyrazíme alespoň na procházku. Ve dvě hodiny jsme se oblékli a než jsme sešli dolů, venku vypukla průtrž mračen.

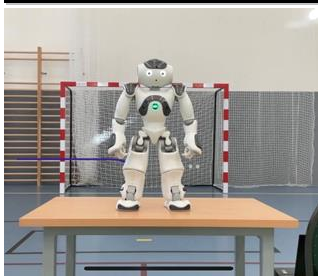

Závěrečná večeře se nesla ve slavnostním duchu, na minutce s hranolky si všichni pochutnali a stáli frontu na přidání. V půl osmé jsme vyslechli básně, řešili hádanky a poslouchali vtipy. Úderem osmé se už chalupou nesly tóny závěrečné diskotéky, o přestávkách mezi jednotlivými skladbami jsme vyhodnotili celotýdenní soutěže pokojů, rozdali diplomy a ceny.

Robot učitelem

Rozcvička

V úterý 7. února naši školu v Chýnově navštívil robot NAO. Robot k nám zavítal z Českých Budějovic v rámci výzkumu a testování programu týkajícího se rozcvičky v hodinách tělesné výchovy. Cvičení s robotem probíhalo v místní sportovní hale a vyzkoušeli si ho žáci třídy 5. A a žáci 6. tříd. Robot měl pro děti připravené různé cviky, které byly rozděleny do tří základních okruhů (cviky hlavy,

rukou a nohou). Děti si tak s robotem prošly cviky od otáčení a úklonu hlavy přes kroužení zápěstím a pažemi až ke stoji na jedné noze a protažení lýtek. Rozcvičování probíhalo tak, že se tento 58 centimetrů vysoký robot nejdříve představil a zeptal se žáků, zda budou cvičit s ním. Poté, co mu žáci odpověděli, dal jim na výběr ze zmiňovaných okruhů a společně se pustili do cvičení. To probíhalo tak, že NAO téměř vždy dětem předvedl požadovaný cvik. V případě, že jej nebyl schopný předvést, žáky naváděl a popisoval jim pohyb pomocí

po nich chce. Z tohoto důvodu často popisoval cviky tím, že je přirovnával k pohybům ze života, které děti moc dobře znají. Dále cviky přirovnával také ke zvířátkům či známým pohádkovým postavám. Žáci se tak mohli na chvíli

převtělít do jejich oblíbeného superhrdiny nebo zvířátka. Děti si vyzkoušely například spát ve stoji na jedné noze jako plameňáci, otáčet hlavu do stran jako sova či stát jako slavný Superman. Žáky rozcvička s robotem velice bavila a určitě by si ji někdy rádi zopakovali. Tak uvidíme, snad i v nadcházejících letech NAO opět zavítá zpět na naši školu.

Naše prababička – nejstarší občanka Chýnova

Docela dost nás zajímal názor naší prababičky Antonie Hladíkové, nejstarší občanky Chýnova, která se narodila 23. 6. 1924, a to hlavně na dnešní svět a společnost. Ta už asi něco pamatuje. Z odpovědi na naše otázky vyplývá, že ...

Její dětství bylo zřejmě trochu jiné než to naše. Sama řekla, že určitě lepší, protože v té době byly na světě jen dvě miliardy lidí. Je moc ráda, že se dožila tak vysokého věku. Žádný extra recept však na dlouhověkost nemá, jen je prý důležité rozumně žít a neblbnout. Stejně jako všechny děti i ona měla vždy ráda sladkosti a nejvíce kroužky s kořením. Věřte či nevěřte, nejraději a často vzpomíná na školu. Na rozdíl od nás neměli žádné projektové dny. Dokonce si ani neumí představit, co to je. Zažila už Masaryka a ve svém dětství prožila leccos. Bylo to však úplně jiné než dnes. Více se setkávali, častěji si povídali a měli toho mnohem více společného, tedy osobně. Tradice, které zanikly, už zřejmě nikdo neobnoví a bylo by fajn, kdyby se zachovalo alespoň těch pár, které lidem ještě zbyly.

Toulky našich turistů

Rozcestník

Nelze celý rok obcházet v rámci turistického kroužku jen okolí Chýnova. Někdy popojedeme autobusem o trochu dál a jindy opravdu daleko. Pravidelně každým rokem však navštívujeme několik lokalit. Jednou z nich je i naše hlavní město.

Vánoční Praha

16. prosince si členové turistického kroužku vyjeli do Prahy. Z autobusu jsme vystoupili nad hlavním vlakovým nádražím a od něj šli na Staromák, kam jsme dorazili těsně před desátou, takže jsme stihli odbíjení orloje.

Pak nám pan učitel dal rozchod a všichni se rozešli po stáncích hlavně s jídlem. Také jsme se došli podívat na vánoční strom, který zdobil náměstí. Poté jsme vyrazili na Karlův most, ze kterého většina z nás

zhlédla velkou vydru plovoucí ve Vltavě. Poté jsme

stoupali k Pražskému hradu, k čemuž jsme potřebovali zdolat asi sto dvacet sedm schodů. Tam jsme se vyfotili s vojákem, který byl na stráž. Došli jsme se podívat i zde na vánoční stánky, ale nic jsme si

nekoupili, protože to bylo hrozně drahé a chvátali jsme na výměnu stráží, kterou jsme mohli sledovat jen z povzdálí. Dál jsme pokračovali na Petřín, kde byl krátký odpočinek. Kdo měl hlad, pojedl. Dolů jsme měli jet

lanovkou, ale jelikož jsme zjistili, že lanovku zdražili z původních dvanácti na šedesát korun za osobu, rozhodli naši vedoucí, pan učitel Dvořák s panem Šroufem, za našich protestů, že si to sejdem pěšky. Nakonec to bylo

moc fajn. Pak pan učitel nabral slušné tempo a to mu vydrželo až k Václaváku. Památky, jako jsou Národní divadlo, Národní třída nebo most Legií, jsme si však prohlédnout stihli.

Na Václaváku si většina z nás došla do KFC nebo do McDonaldu a koukli se do třetice po stáncích. Sraz byl u sochy sv. Václava a odtud jsme museli dojít zpět nad hlavní nádraží, kde nás vyzvedl autobus. Celý den poletoval sníh a bylo chladno, přesto můžeme říct, že z Prahy jsme se vraceli vánočně naladěni.

Turistický kroužek vyráží do terénu týden co týden. Jen málokdy má trasa méně než deset kilometrů. Někdy ujdeme i přes patnáct kilometrů. Jednou až dvakrát do roka dokonce přespíme po výšlapu ve škole. Tyto výlety mají všichni moc rádi. Škola je totiž nejlepší, když zrovna není škola. Většinou nejde jen o putování krajinou, ale celá akce bývá spojená s motivační hrou. A tak tomu bylo i naposledy.

Záchrana lidstva před mimozemskou civilizací

Začátkem ledna se k našim turistům dostala informace o možné invazi mimozemské civilizace na naši planetu. Samozřejmě tuto zprávu nešířili dál, aby nevznikla panika a chaos, ale začali ji prověřovat. Navzdory všem pochybnostem se ukázalo, že je to pravda. Turisták, jak si říká tato skupina žáků s širokým zaměřením, se vydala ve čtvrtek 2. února pod vedením dvou zkušených agentů tajné služby, jejichž krycí jména jsou Petr DVO a Láďa ŠTR, na výpravu s cílem nalézt bezpečné místo pro obyvatele Chýnova a blízkých obcí. Mělo by jít o oblast neobydlenou, hustě zalesněnou, s dostatkem potravy. Vytipována byla lokalita přírodního parku Polánka.

Školu bylo třeba opustit nenápadně, a to dříve, než zazvoní a všichni se vyhrnou ze tříd. Konzumace oběda proběhla rychle a hlavně v prázdné jídelně. Maskovaný odsun ze školy na zastávku autobusu se povedl během několika minut. Proběhla kontrola výstroje a přidělení jednotlivých úkolů. Výsadek se uskutečnil v blízkosti obce Chotčiny. Jde o poslední místo dotčené civilizací v této oblasti. Naše jednotka se brodila místy po kolena sněhem a úmyslně za sebou nechávala

viditelnou stopu. Vzhledem k obtížnosti trasy bylo třeba dělat častější zastávky určené k občerstvení a doplnění

ukrů v krevním oběhu. Před nejnamáhavějším výstupem bylo třeba nabrat sil. Stopař objevil schůdnou cestu a ostatní ho následovali. Jeden za druhým se postupně dostali až k altánu, což byl určený bod pro setkání s horským vůdcem. Ten se však nedostavil, a tak se skupina musela vydat do divočiny na vlastní pěst.

Čekala je nádherná scenérie lesního komplexu přírodního parku, který je tvořen velmi kvalitními lesními porosty, jedinými, v nichž se na Táborsku těží rezonanční dřevo. V okolí nejvyššího vrcholu Batkovy je místo s

nebývalou koncentrací mravenišť mravence lesního menšího, jedno ze tří reprodukčních stanovišť na Táborsku. Že výběr této lokality pro případnou evakuaci osob byl správný, potvrdil i fakt, že v přírodním parku Polánka pramení řeka Blanice a Trnava a potoky Hartvíkovský, Novomlýnský, Ratibořský, Chotčinský a Skřipinský. Dostatek pitné vody je pro přežití velmi důležitý. V tajných mapách jsou zakresleny pouze tři turistické trasy vedoucí přes toto území. Zelená z Dolních Hořic

přes Hartvíkov, kolem Mlýnského rybníka do Malešína, žlutá z Rodné přes Blaničku, hájovnu Polánka, na vyhlídkový vrch Homole a modrá z Chotčín přes hájovnu Polánka na rozcestí pod Homolí. Skupina se prakticky pohybovala po všech třech. Po nasbírání potřebných údajů se vydala po zelené trase do obce Dolní Hořice a tím se s Polánkou rozloučila. Doplnění chybějících zásob

v místním proviantním zařízení se neobešlo bez drobných lapálií. Zřejmě toto nevojenské zařízení není zvyklé na velký přísun zákazníků a hromadný odběr materiálu. Nebylo však možné se na tomto místě zdržovat delší dobu a skupina byla nucena k rychlému odsunu. Nebylo bezpečné se pohybovat dokonce ani po klasické komunikaci, a tak přesun proběhl po polních cestách. Kolem Chýnovských jeskyní, přebrodit se přes Chýnovský potok a zadem do Chýnova. Návrat turistáku

byl plánován na 18. hodinu, což se skoro povedlo, jelikož nákup pečiva k dovezenému buřt guláši proběhl Na Růžku kolem tři čtvrtě na šest. Z důvodu splnění výživových norem si někteří členové objednali pizzu. Po návratu na základnu si všichni řádně odpočinuli a doplnili kalorie.

Termín předpokládaného útoku mimozemšťany se blížil, a proto bylo třeba podniknout poslední bojové cvičení. Všichni se rozdělili do sedmi družstev a

zúčastnili se taktické hry s názvem vlajkovaná. Základním úkolem bylo získat vlajky všech protivníků a přijít o co nejméně těch svých.

Po taktickém návratu čekala členy naší elitní jednotky psychologická příprava a také velmi důležitý úkol, během jehož plnění získali komponenty pro sestavení účinné zbraně pro ochranu naší planety před očekávanými útočníky. Krycí název pro tuto akci byl bobřík odvahy nebo také bojovka.

Všichni se kolem půlnoci odebrali do ubikací, které byly zřízeny v prostorách tělocvičny, a unaveni všemi úkoly, které na ně uplynulý den kladl, usnuli.

Očekávaný útok nastal v šest hodin ráno, kdy vniklo velkými okny do prostor tělocvičny oslnující světlo a všechny vzbudil ohlušující zvuk. Připravená zbraň však protivníka ihned zahнала až daleko za hranice naší planetární soustavy a celá skupina tak mohla pokračovat v klidném spánku.

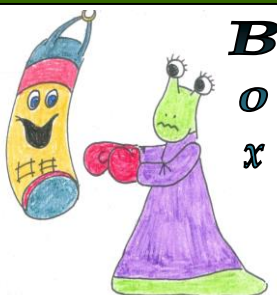
Společný budík nastavený na 7⁴⁰ upozornil všechny na další běžné ráno a po vydatné snídani a několika chvilkách sportovních aktivit skončila členům turistického kroužku jejich směna a mohli se odebrat do domovů, kde nikdo netušil, co se vlastně dělo.

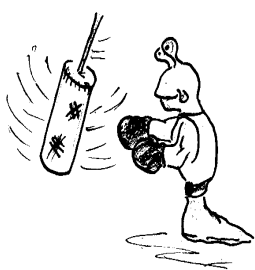
Drsné holky v ringu

Jemné dívky? Možná jen na první pohled. Naštvat je? Asi jen jednou. Lucka s Nelčou jsou dvě naše osmačky. Rukavice nosí ne proto, že je venku zima, ale kvůli kvalitním údarům. Tedy těm úderům, které osobně rozdávají.

Nela Schnürerová se věnuje něco přes rok thajskému boxu. Lucka Švehlová kickboxu asi dva měsíce. Zeptali jsme se holek, co je k tomu vedlo. Nela se sebou prý chtěla něco dělat a tenhle sport jí zaujal. Lucka, když byla menší, sledovala v televizi se svým dědou zápasy MMA a strašně se jí to líbilo. Obě se shodly, že začátky nebyly zrovna lehké. Těžká fyzická příprava a také dost odříkání. Pozorují pokroky, ale to musí posoudit někdo jiný. Úspěchy zatím žádné nemají, ale pracují na tom. Trénují dvakrát týdně a ještě k tomu navštěvují posilovnu. Přiznaly se, že jim tento koníček, tedy pokud se tomu tak dá říkat, výrazně zvedl sebevědomí a snad by se teď dokázaly ubránit při napadení. Holky se shodly, že tyto aktivity nejsou finančně zas tak moc náročné. Lucku prý deset vstupů stojí devět stovek. Zajímalo nás, zda jejich nový zájem neodrazuje kluky. Zatím se to prý až tak moc neví a ani nebylo třeba cokoli použít. Nelča přiznala, že snad při každém tréninku si něco narazí, třeba nemůže došlápnout na nohu nebo má často něco s ramenem, ale do dalšího tréninku se jí to většinou zahojí. Lucka také sbírá modřiny a zdobí si jimi celé tělo. To vše však holky zatím neodradilo a jak samy potvrdily, v nejbližší době ani neodradí. Nám nezbyvá, než jim popřát mnoho úspěchů a budeme doufat, že rány budou rozdávat jen v ringu.

**B
O
X**

Studentské volby

Žáci osmých a devátých tříd měli jedinečnou možnost volit prezidenta ČR v opravdové volební místnosti v chýnovské knihovně.

Děti si připravily a vyzdobily volební místnost povinnými náležitostmi (velký státní znak, označení vstupních dveří, vyvěšení všech kandidátů pro první kolo prezidentské volby, přísná kontrola urny atd.) Rozdělily se do rolí voličů a členů komise. A teď pravé volby. Volební lístek vložit do správné obálky za zástěnou a vhodit do zapečetěné urny. Všichni jsme netrpělivě čekali na sečtení hlasů.

Volili všichni zúčastnění, tedy 80 platných hlasů. A jak to dopadlo?

1. místo obsadil Petr Pavel s 57 hlasy, 2. místo Andrej Babiš se 13 hlasy, 3. místo Danuše Nerudová se 6 hlasy, 4. místo získal Pavel Fischer se 3 hlasy a 5. místo Marek Hilšer s 1 hlasem.

Volba prezidenta

Základní škola Chýnov srdečně zve budoucí prvňáčky a rodiče na

ZÁPIS DO PRVNÍCH TŘÍD

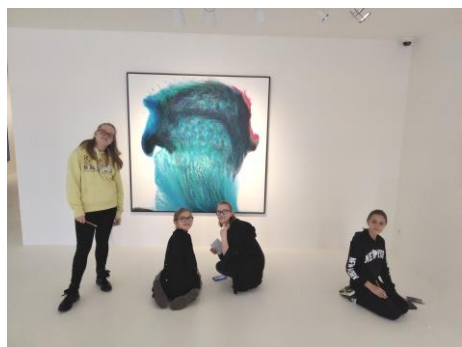
v pátek 14. 4. 2023 od 13:30 do 17:00 hodin

NEZAPOMĚTE: rodný list dítěte, platný doklad totožnosti zákonného zástupce, ze kterého je možno ověřit trvalý pobyt (občanský průkaz, v případě cizího cestovní pas a povolení k pobytu) a přihlášku. Informace k průběhu zápisu jsou zveřejněny na stáncích školy www.zschynov.cz. V případě dotazů pište na janu@zschynov.cz nebo havujova@zschynov.cz.

VYUŽÍTE elektronický předpis na stránkách školy www.zschynov.cz. Registrace probíhá do 13. 4. 2023. Na základě vyplněné online přihlášky se vygeneruje žádost. Tu je třeba vytisknout, podepsat a přinést spolu s požadovanými doklady.

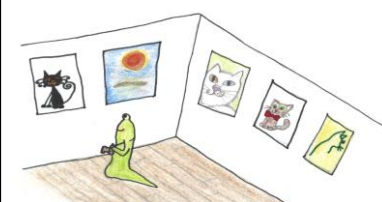

Humpolecká zóna 8smička se snaží stírat rozdíly mezi centrem a periferií. Industriální areál na půli cesty mezi Prahou a Brnem prošel proměnou na kulturní prostor, ve kterém je návštěvníkům zprostředkován kontakt s moderním a současným uměním. Zóna 8smička je impulzem pro vznik lokální humpolecké komunity, která je přístupná návštěvníkům ze širokého okolí. Zahájila provoz velevernisáží a slavnostním otevřením dne 18. dubna 2018. Přípravuje 3 výstavy ročně, které doprovází další formáty programu koncipované pro místní i přespolní návštěvníky. Zřizuje ji stejnojmenný nadační fond.

V rámci výuky VV navštívili žáci 6. tříd ve čtvrtek 12. 1. 2023 Zónu umění 8smička v Humpolci. Pod vedením zkušených lektorů si prohlédli komentovanou výstavu Jakuba Roztočila – SÓLO. Byl to první sólový počín v 8smičce a zároveň úvodní výstava nového cyklu SÓLO představující Jakuba Roztočila, absolventa Akademie výtvarných umění v Praze, ateliéru Monumentální tvorby profesora Aleše Veselého. Ve své tvorbě experimentuje s hmotou a zvukem, který je pro něj při vzniku díla zásadním prvkem, stejně jako princip nahodilosti a chyby vstupující do inscenovaného procesu tvorby. Většina jeho děl vzniká za pomoci důmyslného autorského přístroje bez dotyku lidské ruky. Obrazy a plastiky v prostoru galerie děti velmi zaujaly.

Poté byl pro žáky připraven vzdělávací program CUK A CMYK, který navazoval na zhlédnutou výstavu. Děti si zahrály na stroj dle pana Roztočila a ve skupinkách kreslily abstraktní obrazy. Nakonec děti navštívily cukrárnu, která je součástí galerie. Každý si odnesl domů pohlednici s obrázkem od pana Roztočila a mnoho krásných zážitků a nových zkušeností.

Vzkazy ze střední

Ahoj všichni, studuji druhým rokem na Střední škole obchodu, služeb a řemesel v Táboře na oboru řezník – uzenář. Je to super škola, kterou doporučuji každému. Když jsem se rozhodoval v deváté třídě, na kterou střední školu půjdu, přišel mi tenhle obor velmi zajímavý a stále si to myslím. Jde o vážené řemeslo s dlouhou tradicí. Školu máme trochu větší, než byla základka, a hlavně mě už připravuje na budoucí zaměstnání. Často vzpomínám na spolužáky, se kterými jsem strávil devět let života. S některými se potkávám, o jiných nemám prakticky žádné zprávy. Moc rád se vracím a vyražím s turistickým

kroužkem na jeho výpravy, tedy pokud mi to čas dovolí. Byl jsem jeho členem od první třídy a vypadá to, že budu i nadále. Díky tomu mám alespoň malé spojení s vámi ostatními. Učitelé mi také dost chybí. Co však ne, to jsou některá až moc přísná pravidla a kvantum dle mého názoru zbytečného učiva. Dobře se uče, ať nemusíte dělat rukama do sedmdesátí. Mě to čeká a už teď se toho tak trochu děším. S pozdravem Tomáš Dvořák.

Příběh kapky byl dopsán

Erasmus

Od září 2020 probíhá v naší škole projekt Erasmus+. Účastní se ho partnerské školy z Řecka, Itálie, Slovenska a Rumunska. Téma projektu je „Water for us, we for water“ - Voda pro nás, my pro vodu. Je to projekt Evropské unie, který se snaží podpořit zahraniční mobilitu studentů. Cestování do jiných zemí nám díky projektu umožňuje poznat kulturu dané země, potkat nové lidi a získat nové zkušenosti hlavně v cizím jazyce. My a ostatní státy se zaměříme na vodu. Jedním

z našich úkolů bylo sepsat příběh kapky vody. Každý z partnerů napíše část daného příběhu. My jsme stvořili úvod a ostatní na nás postupně navázali. V současné době je již celý příběh hotov. Před nějakou dobou jsme v našem časopisu otiskli právě tu naši část příběhu a nyní bychom vás rádi seznámili s jeho pokračováním.

Před nějakou dobou jsme v našem časopisu otiskli právě tu naši část příběhu a nyní bychom vás rádi seznámili s jeho pokračováním.

Malé připomenutí (Česko)

Byl jednou jeden nebeský semafor. Nebyl to obyčejný semafor, tenhle řídil chod celého nebe. Měl pouze dvě světla, modrou a černou. Při modré si Slunce pročešávalo paprsky, všude vládl klid. Dokonce i věčně nabručený pan Mrak si vyšel na procházku. Samozřejmě si nesl svůj vzácný kufr. Jde si, přemýšlí. Najednou prásk. Narazil do nebeského semaforu, až naskočila černá! Kufr mu vypadl a nárazem se otevřel... Uvnitř spala kapka. Jedna jediná kapka. Vykutálela se ven a překvapeně se rozhlédla. „Konečně jsem venku! Rychle pryč!“ Ouha. Nebeská silnice byla samá díra a kapka propadla. Klesala k Zemi. „Jupííí, barevná skluzavka,“ pochvalovala si, když klouzala po balonu.

dobře, že některé z nich pomohly vyrůstat rostlinám. „Co se to však děje? Chystáme se dorazit až do moře?“ přemýšlela nahlas naše malá kapka, pozorující ptáky létající na obloze nad svou hlavou. Pak se objevila další kapka, která ještě stihla říci, že ptáci a lidé mohou uhasit svou žízeň z kapek, které vyvěrají z podzemních zdrojů. Naše kapka měla teď novou kamarádku. Byla za to velmi ráda. Nikdo není rád sám. A jak se brzy ukázalo, nová kamarádka byla výborná vypravěčka, což se na dlouhých cestách světem hodí. A tak brzy přišel první příběh. Pojdme si ho společně poslechnout.

Itálie

Dvě mladé kapky vody byly velmi dobré přítelkyně. Obě byly tak nadšené životem, že se rozhodly vydat se společně na dlouhou cestu a prozkoumat svět.

Vydaly se tedy pod sluneční paprsky a postupně se začaly cítit lehčí a lehčí, až se odlepily od země a stoupaly výš a výš k obloze. Jejich cesta začala. Vítr je jemně popoháněl, takže se šťastně vznášely po nebeské

Řecko

Najednou naše kapka přistála v korytě řeky a setkala se s dalšími kapkami, které se sem dostaly po svých cestách. Jak plynuly spolu průzračnou vodou řeky, náhle dospěly ke strmému vodopádu, ale vánek se postaral o to, aby se cítily pohodlně s každým nádechem vzácného kyslíku. Všechny kapky spěchaly, aby mohly vyprávět svůj příběh... Naše kapka spontánně a velmi rychle popsala úžasnou podívanou na duhu, kterou viděla na jednom konci oblohy. Mnoho kapek – byly to sestřičky – si hrálo se slunečními paprsky a vytvářelo nádherné barvy a šířilo tak radost do světa. Po prudkém sešupu na vodopádu plynula nyní vodní hladina mnohem klidněji. Clona černých mraků se rozevřela a sluneční paprsky se rozzářily. Vpravo i vlevo viděly zelené pláně, kde byla všechna pole velmi dobře obhospodařována. Kapky se cítily

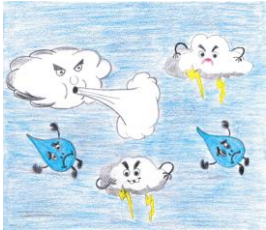

klenbě a obdivovaly krásy, které jim dole nabízela Matka Země. Naše kapky prolétly nad rozsáhlými lesy, tyrkysovými jezery, oblými kopci, impozantními horami, bezbřehými oceány...

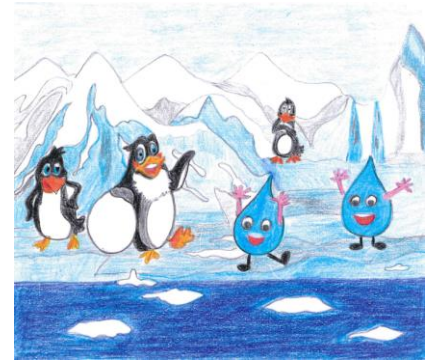

Byly tak šťastné, že by v této nádherné cestě nejrady pokračovaly donekonečna. Cestovaly několik dní, dokud nenarazily na velké černé mraky. V tu chvíli začal hrozivě foukat vítr, který se velmi silně opřel do mraků. Naše kapky se ocitly uprostřed bouře, začaly se kutálet dolů a náhle byly poslány zpět k Zemi. V okamžiku se ocitly na Zemi. Ačkoli se obě kapky velmi vyděsily, našťastí, jakmile otevřely oči, ocitly se v kouzelném světě; byl to Ledový svět. Bylo tam ticho, všechno bylo nehybné! Najednou přiletěly stovky elegantních tučňáků, kteří si

užívali klouzání po ledové ploše. Naše kapky se okamžitě s těmito legračními zvířaty spřátelily a rozhodly se, že s nimi zůstanou; odcestují až příští léto, když začne tát led.

„Výborně, to byl skvělý příběh,“ řekla naše kapka. „Znáš ještě nějaké takové?“ „Ano, samozřejmě,“ odpověděla kamarádka,“ hodně jsem cestovala a takových příběhů znám opravdu hodně. Tak poslouchej pozorně.“

Slovensko

Byla jednou jedna malá kapka vody. Ta kapka byla neobyčejně zvědavá a odvážná. Byla však také velmi mladá. Žila pod zemí se svou rodinou a přáteli. Když byli všichni pohromadě, lidé je nazývali Podzemní voda. Protože byla kapka vody opravdu mladá a malá, rodiče jí nedovolili chodit nad zem. Jednoho dne se stalo něco zvláštního. Když snila o svém jediném přání – dostat se nad zem – objevil se cizinec. Byla to jiná kapka vody, která se zjevila z nebe a řekla, že nikdy nevěděla, že má rodinu také pod zemí. Tyto dvě kapky vody se velmi rychle spřátelily a začaly spolu snít o světě nahoře na zemi a o tom, jak ho prozkoumají. Ještě téže noci našly díru v zemi. Jakmile všichni usnuli, utekly do „nadzemí“. Podzemní kapka vody byla ohromena tím, co viděla: zelené louky, hory, lesy, jezera... Zamilovala si vše, co viděla, natolik, že se rozhodla zůstat na zemi se svou novou kamarádkou z nebe. Po několika dnech se obě kapky vody začaly nudit. Chtěly si najít někoho, s kým by si mohly hrát. Ale tak jako tak se rozhodly, že už se do podzemí nikdy nevrátí. Druhý den, zrovna když přemýšlely, čím by se mohly zabavit, začalo pršet. Země byla plná šťastně tančících kapek vody z nebe. Spřátelily se se dvěma novými vodními kapkami. Ale když mraky odkryly slunce, všechny tančící kapky vody se změnilly v páru. Nejdříve se naše dvě kapky vyděsily, ale později si uvědomily, že je to v pořádku. Zjistily, že se vrací domů, zpět na oblohu proměněny v páru. Nakonec se rozhodly, že také zůstanou nad zemí až do dalšího vodního cyklu.

„Výborně, výborně,“ jásama naše kapka, „to byl příběh.“

Tajenka:

1. proces kácení všech stromů v oblasti
2. dlouhé časové období bez deště
3. velké množství vody v obvykle suché oblasti
4. silný déšť, který přichází náhle
5. proces opětovného využití odpadního materiálu
6. proces poškozování ovzduší, vody a půdy
7. velmi silný nebezpečný vítr, který se rychle otáčí
8. typ počasí v zemi nebo oblasti

Rumunsko

Když se malá kapka ohlédla za svým dosavadním životem, ptala se sama sebe: „Jak daleko jsem došla? Byla jsem v mraku, pak na zemi, pak v jezeře. Mohla jsem být párou nebo si hrát v bublině plynu v moři. Můžu nechat vyrůst květinu, která může přinést radost. Proto mě lidé potřebují. Potřebují pít, růst, produkovat potraviny a udržovat Zemi při životě. Tak mě zachovejte pro budoucí generace! Voda je pro nás důležitá.“

To byly tedy opravdu zajímavé příběhy. A co vy? Ano, vy, co čtete tyto řádky. Neznáte také nějaký příběh, který by mohla vyprávět naše kapka vody?

Voda jako živel